Co oznacza pójść za Jezusem?

Jezus Chrystus — życie i nauka • Mk 1:16–20; Dz 2:37–41

Myśl przewodnia

Bycie uczniem Jezusa oznacza poznawanie Jego nauki i stosowanie jej w życiu.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W Mk 1:16–20 Jezus powołuje czterech rybaków. Szymon, Andrzej, Jakub i Jan zostawiają dotychczasowe zajęcie, aby uczyć się od Niego.

W kolejnych rozdziałach Ewangelii uczniowie obserwują Jezusa, a czasem popełniają błędy. Pójście za Nim okazuje się drogą uczenia się, która wymaga czasu.

Po zmartwychwstaniu Jezusa Piotr przemawia do zgromadzonych ludzi. Dz 2:37–41 opowiada o ich pytaniu, odpowiedzi Piotra i chrzcie tych, którzy przyjęli jego przesłanie. To inne wydarzenie niż powołanie rybaków.

Mk 1 opisuje powołanie pierwszych uczniów. Dz 2:37–41 opowiada o późniejszej odpowiedzi ludzi na kazanie Piotra, w tym o wezwaniu do nawrócenia i chrztu. Nie są to ta sama scena ani identyczne etapy życia wszystkich ludzi. W naszym wieku najważniejsze jest rozumienie nauki Jezusa, cierpliwe pytania i dobrowolne uczenie się odpowiedzialności.

Można być zainteresowanym wiarą, poznawać Biblię i zadawać trudne pytania. Osobista decyzja o chrzcie wymaga odpowiedniego zrozumienia. Dorośli powinni wspierać tę drogę bez wywierania presji.

Cele lekcji

• Czyta Mk 1:16–20 i wskazuje powołanych.

• Łączy uczniostwo z nauką i czynieniem dobra.

• Rozróżnia poznawanie Jezusa od osobistej decyzji o chrzcie.

• Potrafi odpowiedzieć: Czy Mk 1 opisuje chrzest powołanych rybaków?

Przebieg zajęć

Pytanie badawcze — 4 min

Czy bycie uczniem oznacza, że od razu wszystko się umie?

Czytamy wskazane wersety — 10 min

Lektura Mk 1:16–20; Dz 2:37–41. Po poznaniu osoby Jezusa obserwujemy, jak zapraszał ludzi do nauki i współpracy. Ewangelia Marka pokazuje pierwszych rybaków; Dzieje Apostolskie opisują późniejsze świadome odpowiedzi na głoszoną Ewangelię.

Badamy znaczenie — 9 min

Przeczytajcie Mk 1:16–20. Odszukajcie imiona i działanie rybaków; następnie zobaczcie, kto pyta w Dz 2:37.

Zadanie zespołowe — 12 min

Na karcie wypiszcie osobno: wezwanie Jezusa / pytanie słuchaczy Piotra / współczesny dobry uczynek. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Zapisz na osi dwa wydarzenia: powołanie i wystąpienie Piotra w Dz 2.

Wniosek i zastosowanie — 5 min

Wyjaśnij, że uczniostwo rośnie przez naukę, praktykę i własne pytania.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kim byli pierwsi uczniowie w Mk 1?

Rybakami o imionach Szymon, Andrzej, Jakub i Jan.

Co różni Mk 1 od Dz 2?

Pierwszy opisuje wezwanie rybaków, drugi reakcję na kazanie Piotra.

Dlaczego decyzja o chrzcie powinna być świadoma?

Dotyczy osobistej wiary i wymaga zrozumienia.

Czy Mk 1 opisuje chrzest powołanych rybaków?

Nie. Mk 1 opisuje powołanie; wezwanie do chrztu czytamy w innych fragmentach.

Pomoce dydaktyczne

• Biblie Mk 1 i Dz 2

• arkusz trzech kolumn

• zakładki

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako magicznych słów.

• Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.

• Decyzja o chrzcie wymaga osobistego przekonania i nie podlega presji grupy.

• Mk 1:16–20 mówi o powołaniu Szymona i Andrzeja, następnie Jakuba i Jana. Byli rybakami. Autor pokazuje ich odpowiedź na wezwanie Jezusa, nie opisuje zaś każdej rozmowy poprzedzającej decyzję.

• W Łk 5:1–11 opowiadanie powołania zawiera dodatkowe wydarzenia i szczegóły; przy porównywaniu Ewangelii rozpoznawaj elementy wspólne i odrębne.

• Dz 2:37–41 odnosi się do reakcji słuchaczy kazania Piotra po zmartwychwstaniu Jezusa. Zawiera wezwanie do opamiętania oraz chrztu, jednak nie przedstawia powołania pierwszych rybaków.

• Decyzje o chrzcie i wyznaniu wiary nie mogą być wymuszane przez nauczyciela, presję grupy ani mechaniczne zaliczenie kursu. Wiek, zrozumienie i samodzielność wymagają roztropności.

• J 13:34–35 wiąże uczniostwo z wzajemną miłością; naśladowanie Jezusa ma konkretny wymiar w relacjach, prawdomówności i trosce o innych.

• Nie stosuj języka presji; przy chrzcie podkreśl odpowiedzialną dojrzałość.

• Nie namawiaj dzieci do ukrywania decyzji religijnych przed rodzicami. Unikaj presji na chrzest, deklaracje, publiczne świadectwa lub porzucanie szkoły i rodziny. Szanuj dojrzałość i granice dziecka.

• Mk 1:16–20 opisuje powołanie pierwszych uczniów. Temat chrztu i odpowiedzialnej decyzji wymaga ponadto Dz 2:37–41 lub Dz 8:26–39.

• RED. II: Powołanie uczniów w Mk 1 i wezwanie do chrztu w Dz 2 są różnymi wydarzeniami. Nie narzucaj dzieciom decyzji o chrzcie. Dla najstarszych omawiaj relację Dz 2:38 i Mt 28:19 bez przedstawiania formulek jako magicznych słów.

• Teksty do porównania: Mk 1:16–20; Dz 2:37–41; Mt 28:18–20

Kontynuacja w domu

Wspólnie porozmawiajcie, dlaczego decyzji religijnych nie podejmuje się pod przymusem.